

MM. Vinçotte, R. Directeur de l'Association Vinçotte pour la surveillance des chaudières à vapeur, à Bruxelles;
Verbouwe, O., Inspecteur général des Mines, à Bruxelles.

Art. 2. — MM. Raven, Verbouwe et Fréson sont respectivement chargés des fonctions de Président, de Vice-Président et de Secrétaire de la dite Commission.

Art. 3. — Notre Ministre des Affaires économiques est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 3 juin 1935.

Par le Roi :

LEOFOLD.

Le Ministre des Affaires économiques,

P. VAN ISACKER.

AMBTELIJKE BESCHEIDEN

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Koninklijk besluit houdende politiereglement en toezicht op de ondergrondse groeven.

VOORDRACHT AAN DEN KONING

Sire,

Het koninklijk besluit dd. 5 Mei 1919 houdende algemeen politiereglement op de mijnen, graverijen en ondergrondse groeven, bepaalt in artikel 7 dat het ontginnen der mijnen, graverijen en ondergrondse groeven zal onderworpen zijn aan de bepalingen van speciale koninklijke besluiten omtrent : het bijhouden van de plannen der werken; de toegangswegen, de schachten en het verkeer in deze schachten; het vervoer en het verkeer binnen de werken; de luchtverversching; de verlichting en het gebruik van springstoffen; de bij ongeval te nemen maatregelen; de toezichtsregeling; het gebruik van stoommotoren, electrische motoren of motoren met inwendige ontvlaming van gasmengsels; de mijnwormziekte, enz.

Het ontwerp van koninklijk besluit dat ik de eer heb U voor te leggen, behoudt voorwat de ondergrondse groeven aangaat, de reglementeering waarvan spraak in voormeld artikel van het koninklijk besluit dd. 5 Mei 1919.

Anderzijds, neemt het ontwerp de nog in voege zijnde bepalingen over van het koninklijk besluit dd. 29 Februari 1852 betreffende het toezicht op de ondergrondse groeven met aanbrengst nochtans van de noodig geoordeelde wijzigingen.

Het ontwerp handelt niet over de bovengrondse aanhoorigheden welke reeds onderworpen zijn aan het koninklijk

besluit dd. 15 September 1919 dat van toepassig is voor de ondergrondse groeven zoowel als voor de mijnen, noch over de elektrische inrichtingen waarvoor een speciale reglementering bestaat.

Het bevat ook geen bepalingen betreffende enkele andere hooger vermelde ontwerpen, om reden dat die opsomming gedaan werd zoowel voor de groeven als voor de mijnen en dat sommigen onder hen, zooals de mijnwormziekte, tot op heden geen betrekking hebben met de ondergrondse groeven.

Bij het vaststellen der bepalingen van bovenvermelde verordening werd er, om reden van de verscheidenheid welke bestaat bij de ondergrondse groeven ten opzichte van den aard der beddingen en van de ontginningsmethoden, rekening gehouden met het feit dat de reglementering zich niet mag beperken tot het vaststellen van eenvormige bepalingen welke voor al de ontginningen zonder onderscheid zouden toepasselijk zijn.

De reglementering, zooals ze opgevat is, behelst werkelijk drie trappen. Sommige bepalingen zijn toepasselijk op al de ondergrondse groeven zonder onderscheid.

Andere beoogen slechts sommige ontginningsgroepen.

Eindelijk, om de mogelijkheid te verschaffen, voor ieder ontginning in het bijzonder, de speciale maatregelen op te leggen waarvan de naleving zou kunnen noodig geacht worden om de veiligheid van het publiek en de gezondheid en veiligheid van het personeel te verzekeren, werd er voorzien dat ter gelegenheid der verklaring van het openen van ondergrondse groeven en te allen tijde gedurende de ontginning, de bestendige deputatie op advies van den hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement, de exploitatie aan bijzondere bepalingen mag onderwerpen.

Het koninklijk besluit bevat de volgende hoofdstukken :

- Hoofdstuk I : De openingsverklaring;
- Hoofdstuk II : De verantwoordelijke leider,
- Hoofdstuk III : Het bijhouden der plannen;
- Hoofdstuk IV : De toeganswegen en het verkeer van het personeel;

- Hoofdstuk V : De luchtverversching en de verlichting.
- Hoofdstuk VI : Het gebruik van springstoffen;
- Hoofdstuk VII : Het gebruik van mechanische werktuigen;
- Hoofdstuk VIII : Maatregelen tegen waterdoorbraak;
- Hoofdstuk IX : Maatregelen te nemen bij ongevallen;
- Hoofdstuk X : Algemeene bepalingen.

HOOFDSTUK I (art. 2 tot 10).

Dit hoofdstuk, wat de eigenlijke formaliteit van de openingsverklaring aangaat, is bijna textueel overgenomen uit het koninklijk besluit van 14 Augustus 1933 op de openluchtgroeven daar de bepalingen van het koninklijk besluit dd. 29 Februari 1852 dat de bestaande reglementering der ondergrondse groeven bevat, onvoldoende gebleken zijn.

Het aan die verklaring te geven gevolg is soortgelijk als hetgeen bepaald wordt bij koninklijk besluit dd. 14 Augustus 1933. Zooals, bij elke openingsverklaring van openluchtgroeven, is een onderzoek voorgeschreven door den hoofd-ingenieur-directeur van het mijnarrondissement en het vermogen bij besluit der bestendige deputatie de exploitatie aan bijzondere verplichtingen te onderwerpen met het doel de veiligheid van het publiek en de gezondheid en de veiligheid van het personeel te vrijwaren.

Een bepaling van het koninklijk besluit dd. 29 Februari 1852, betreffende het geval van het verzaken aan de ontginning (art. 9 van het ontwerp) werd gevoegd bij deze die ontleend zijn aan het koninklijk besluit dd. 14 Augustus 1933. Deze bepaling werd aangevuld in den zin van die welke betrekking heeft op de openingsverklaring.

Artikel 4 van het ontwerp is nieuw, in dezen zin, dat het noch aan het een noch aan het ander koninklijk besluit ontleend werd.

Deze beide artikels 4 en 9 hebben, inzonderheid, voor doel de veiligheid van den bodem en de rechten van de grondeigenaars te beschermen; zij staan in betrekking met de bepalingen die het bijhouden van de plannen betreffen en insg. l. hetzelfde doel beoogen.

Artikel 10 bepaald dat de bestendige deputatie te allen

tijde nieuwe verplichtingen mag opleggen in den loop der ontginning.

HOOFDSTUK II (art. 11).

Het artikel waarbij de plichten van den verantwoordelijken leider vastgesteld zijn is opgesteld in den zin van het koninklijk besluit dd. 15 Juli 1919, betreffende de aansprakelijke bedienden in de mijnen (directeurs der werken).

Het werd nochtans noodig geacht den tekst van voornoemd koninklijk besluit aan te vullen, ten einde te voorkomen dat personen zouden aangeduid worden, als verantwoordelijke leider, zonder hunne volle toestemming.

Het spreekt vanzelf dat verantwoordelijke leiders mogen aangesteld worden voor afzonderlijke afdeelingen eener zelfde onderneming, bij voorbeeld voor den ondergrond en den bovengrond.

HOOFDSTUK III (art. 12 tot 16).

Dit hoofdstuk, dat handelt over het bijhouden van de plannen, is een van die waarvoor het reglement rekening houden moet met de verscheidenheid der toestanden.

Drie stelsels worden voorzien :

1° Het stelsel volgens hetwelk ontheffing van het bijhouden van de plannen zal mogen verleend worden op voorstel van den hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement, voor de groeven voor zand en plastische klei, losse stoffen die snel de verlaten uithollingen opvullen.

Om over de gewenschtheid der verplichting van het bijhouden der plannen te kunnen oordeelen, zal voornoemde ambtenaar rekening houden met de noodzakelijkheid der vrijwaring van de te behouden verkeerswegen en met de bescherming der ontginningen tegen het gevaar voor instroomen van de bovengrondse waters.

2° Het gewoon stelsel volgens hetwelk hoofdzakelijk het bijhouden is opgelegd van plannen en doorsneden, die eenmaal 's jaars dienen aangevuld, eens voorgoed dienen geïnspecteerd door den ingenieur van het mijnwezen, ten einde

veranderingen te beletten en die ter beschikking van dien ambtenaar dienen gehouden.

3° Het strenger stelsel dat, in alle geval, verplichtend is voor de ontginningen met wijde uithollingen zooals de groote leiste- en marmergroeven; behelst, zooals voor de mijnen, het overmaken aan deze administratie van een exemplaar dat jaarlijks dient aangevuld. Dit stelsel zou ook mogen opgelegd worden voor de groeven waarvan de ontginning zich uitstrekt tot in de nabijheid van spoorwegen, woningen, enz.

De hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement zal oordeelen of deze verplichting dient opgelegd; dit mag enkel geschieden door tusschenkomst van de bestendige deputatie.

HOOFDSTUK IV (art. 17 tot 24).

Hoofdstuk IV handelt over de toegangswegen en het verkeer van het personeel. Het bepaalt de hoofdzakelijke maatregelen om te vermijden dat werklieden zich zonder uitweg zouden bevinden in geval van instorting en om te voorkomen dat, bij het vervoer met kabels, het verkeer te voet of het uitvoeren van het werk, personen zouden vallen in de putten of uithollingen. Geen enkel geval van ontheffing van een tweeden uitweg werd vastgesteld. In geval zulke ontheffing zich verrechtvaardigde, zou ze bij afwijking kunnen toegestaan worden.

De bepalingen betreffende de ophaaltuigen, die gebruikt worden voor het vervoer van het personeel, zijn tot een minimum teruggebracht. In ieder afzonderlijk geval zullen de aanvullende voorzorgen, die zouden noodig geacht worden, door de bestendige deputatie, op advies van den hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement, voorgeschreven worden.

HOOFDSTUK V (art. 25 tot 38).

Dit hoofdstuk is noodig, inzonderheid, om reden van de gasontvlammingen, die zich herhaalde malen in de groeven van plastische klei voordeden.

Twee artikels van dit hoofdstuk leggen nochtans elemen-

taire maatregelen op, die voor alle groeven van toepassing zijn : het eerste verplicht den verantwoordelijken leider ervoor te zorgen dat de lucht niet bedorven zij, b. v. door koolzuur. Het legt het tot stand brengen niet op van een luchttocht, daar de diffusie in menige gevallen voldoende is om de atmosfeer zuiver te houden.

Het tweede schrijft vóór dat de werklieden moeten verwijderd worden in geval ontvlambaar gas ontdekt wordt. Er valt op te merken dat zulk gas reeds gevonden werd in ijzermijnen en dat het voorkomen van zulk verschijnsel in andere groeven dan die van plastische klei, alhoewel een uitzondering, toch geen onmogelijkheid is. Dezelfde bepaling geldt voor het geval dat het bestaan van stikgassen, zooals koolzuur, zou vastgesteld worden. Zulke gassen kunnen immers verstikking veroorzaken.

In een tweede onderverdeeling van het hoofdstuk V wordt voorgeschreven dat in de groeven van plastische klei, zooals in de mijngasvrije koolmijnen, veiligheidslampen in bewaring dienen gehouden opdat, indien noodig, de atmosfeer der ondergrondse werken spoedig zou kunnen onderzocht worden. Deze bepalingen werden nochtans slechts opgelegd voor de groeven welke ontgonnen worden in beddingen waar oude werken bestaan.

De reden daarvan is dat in onaangeraakte beddingen nooit ontvlambare gassen ontdekt werden.

Ten slotte moet voor de groeven, die onderhevig zijn aan het uitwasemen van ontvlambare gassen, de luchtverversching geschieden door middel van een luchttocht; zij zijn daarenboven onderworpen aan soortgelijke regels als die welke gelden voor de mijngashoudende koolmijnen.

Dezelfde modellen van lampen zijn er voorgeschreven als voor die mijnen.

Wel te verstaan mag men buiten de vermelde lampen, voor de verlichting, elektrische lampen gebruiken, die stroom ontvangen langs leiders. Maar krachtens artikel 3 van het koninklijk besluit d. 29 September 1930, dat het koninklijk besluit dd. 15 September 1919 betreffende de nijverheidsinrichtingen van electriciteit met groote stroomsterkte wijzigt, dient, voor het inrichten van zulk verlichtingstelsel, een toe-

lating verleend door den hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement.

HOOFDSTUK VI (art. 39 tot 51).

De gevaren, die het gebruik van springstoffen oplevert zijn dezelfde in een ondergrondse groeve als in een gasvrije mijn. Men heeft zich dus kunnen tevreden stellen met uit het mijnreglement de voorschriften over te nemen die betrekking hebben op dit gebruik in de gasvrije mijnen.

Het gebruik van springstoffen in een mijngashoudende exploitatie diende ook voorzien; immers, de groeven van plastische klei, in dewelke alleen practisch de aanwezigheid van mijngas vastgesteld werd, kunnen het gebruik hiervan vereischen alhoewel in gansch uitzonderlijke gevallen.

HOOFDSTUK VII (art. 52 en 53).

De twee artikels van dit hoofdstuk zijn ontleend aan het reglement op de openluchtgroeven en vergen geen verklaring.

HOOFDSTUK VIII (art. 54 en 55).

Een artikel schrijft vóór dat maatregelen, waaronder desnoods boringen, dienen genomen om de groeve te vrijwaren tegen waterdoorbraken.

Een tweede artikel geeft meer strengheid aan deze verplichting voor de groeven van plastische klei, waarboven dikwijls een waterplas ontstaat, die somtijds personen ongelukken veroorzaakt heeft.

HOOFDSTUK IX (art. 56 tot 60).

Dit hoofdstuk legt het administratief onderzoek op in geval van erge ongevallen alsook verscheidene maatregelen van denzelfden aard als die welke bij zulke ongevallen verplichtend zijn voor de mijnen.

HOOFDSTUK X (art. 61 tot 67).

Dit hoofdstuk is eveneens opgesteld naar aanleiding van de bepalingen van het mijnreglement. Het bepaalt de betrek-

kingen tusschen de ingenieurs van het mijnwezen en de ontginners, stelt bestraffingen vast, laat afwijkingen toe en bepaalt den datum van het in werking treden.

Ik hem de eer te zijn,

Sire,

van Uwe Majesteit,
de zeer getrouwe en dienstvaardige Minister,

Ph. VAN ISACKER.

2 April 1935. — Koninklijk besluit houdende politiereglement en toezicht op de ondergrondse groeven.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, Heil.

Gelet op de artikelen 9 en 67 van de Grondwet;

Gelet op de artikelen 107 en 108 van de wetten op de mijnen, groeven en graverijen, zooals ze samengeschakeld werden bij koninklijk besluit dd. 15 September 1919;

Gelet op artikel 7 van het koninklijk besluit dd. 5 Mei 1919, waarin bepaald wordt dat speciale verordeningen dienen opgemaakt betreffende, inzonderheid, het ontginnen van de ondergrondse groeven;

Herzien het koninklijk besluit dd. 29 Februari 1852, houdende algemeen politiereglement op de ondergrondse groeven;

Gelet op het advies dd. 5 September 1933 van den mijnraad;

Op de voordracht van Onzen Minister van Economische Zaken,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel één. — De bepalingen van deze verordening zijn toepasselijk op de groeven waar de ontginning geschiedt door middel van putten of ondergrondse uitgravingen.

De verkenningswerken door middel van putten of ondergrondse uitgravingen, met het doel een ondergrondse groeve in te richten, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de ondergrondse groeven zelf.

De schachten en toegangsgalerijen van de ondergrondse groeven worden aangezien als deel uitmakende van de ondergrondse werken.

HOOFDSTUK I. — Over de openingsverklaring.

Art. 2. — Al wie voornemens is de ontginning van een ondergrondse groeve aan te vatten is ertoe verplicht vooraf daarvan een schriftelijke verklaring te laten geworden aan den gouverneur der provincie op wier grondgebied de groeve gelegen is.

Zoo de ontginning zich moet uitstrekken tot verscheiden provinciën, wordt de verklaring gedaan aan den gouverneur der provincie waarop de ontginning de grootste uitgestrektheid moet bereiken. Een afschrift van deze verklaring wordt door den belanghebbende overgemaakt aan de gouverneurs der andere betrokken provinciën.

Art. 3. — De verklaring moet in tweevoud opgemaakt en dient te bevatten :

1° De naam, voornamen, hoedanigheid en domicilie van den ontginner der groeve en van den eigenaar van den grond, alsook van den eigenaar van de bedding, in geval deze werd vervreemd;

2° In geval de ontginner in het buitenland gedomicilieerd is, de naam, voornamen, hoedanigheid en domicilie van een in België gedomicilieerde gevolmachtigde;

3° De topografische ligging van de ontginning;

4° De aard van de uit te delven stof.

Bij de verklaring dient een in tweevoud opgemaakt uittreksel gevoegd van het kadastraal plan, dat aanduidt de percelen in eigendom of met vervreemde ondergrond, onder dewelke de ontginning zich zal uitstrekken alsmede de bovengrondsche gebouwen, verkeerswegen en waterlopen rondom bedoelde percelen in een omtrek van 100 meter gelegen.

Daaraan dient een uittreksel van den kadastralen legger

toegevoegd dat de aanduidingen aangaande bedoelde perceelen bevat.

In geval de ontginning zich zal uitstrekken onder verscheiden gemeenten of provinciën, dienen de afscheidingsgrenzen van die gemeenten of provinciën stipt aangeduid.

Art. 4. — In geval de ontginning zich moet uitstrekken onder perceelen die aan den verklaarder niet toebehooren, dan dient deze bij zijn verklaring een in tweevoud opgemaakt attest te voegen waarbij de eigenaar van elk dier perceelen erkent dat hij de ontginning toelaat onder zijn eigendom.

Overigens, in geval van vervreemding van den ondergrond ten voordeele van andere personen dan den verklaarder, voegdt deze bij zijn verklaring een in tweevoud opgemaakt attest waarbij ieder der eigenaars van de bedding erkent dat hij aan den verklaarder zijn recht op ontginning heeft afgestaan.

Art. 5. — De gouverneur onderwerpt de verklaring aan het onderzoek van den hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement. Na raadpleging van de andere, in voorkomend geval, belanghebbende administraties, geeft deze verslag aan den gouverneur, betreffende de speciale verplichtingen welke aan de ontginning dienen opgelegd ten einde de veiligheid van het publiek alsmede de gezondheid en de veiligheid van het personeel te verzekeren.

Zoo geen enkele speciale verplichting noodig geacht wordt, overhandigt de gouverneur een acte van de verklaring. Deze acte geldt voor vergunning. In het tegenovergesteld geval wordt bij besluit van de bestendige deputatie uitspraak gedaan. Dit besluit, dat verwijst naar het advies van den hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement, bepaalt de speciale maatregelen die dienen genomen in het belang van de veiligheid van het publiek alsmede voor de veiligheid en gezondheid van het personeel.

Een afschrift van de acte of van het genomen besluit wordt aan den verklaarder overgemaakt. Een ander wordt gestuurd naar de burgemeester van ieder betrokken gemeente, alsook naar den hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement. Bij het voor dezen ambtenaar bestemde afschrift wordt

een van de exemplaren gevoegd van de verklaring en van het erbij gevoegd plan.

Het tweede exemplaar van het plan wordt bij het afschrift van de acte of van het besluit gevoegd, dat afgegeven wordt aan den verklaarder om door dezen, bij iedere aanvraag, aan den met het toezicht belasten ingenieur van het mijnwezen te worden getoond.

Art. 6. — Elke verandernig van eigenaar, van ontginning of van gevolmachtigde waarvan spraak in artikel 3 van deze verordening, dient binnen de maand der verandering bekendgemaakt aan den gouverneur, die daarvan kennis geeft aan den hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement.

Art. 7. — Een nieuwe verklaring is noodzakelijk wanneer de werken geschorst werden gedurende twee achtereenvolgende jaren. Elke uitbreiding der ontginning buiten den in de verklaring opgegeven omtrek, wordt voorafgegaan door een verklaring, gedaan overeenkomstig de formaliteiten vastgesteld in artikel 3.

Art. 8. — De thans in werking zijnde ondergrondse groeven mogen slechts verder ontgind worden op voorwaarde dat de ontginning binnen de drie maanden na het in werking treden van dit besluit, de in artikelen 2, 3 en 4 voorziene verklaring doet. Aan deze verklaring wordt het in artikel 5 bepaald gevolg gegeven.

Art. 9. — Het is verboden een ondergrondse groeve te verlaten zonder daarvan, en maand vooraf, schriftelijk, kennis te hebben gegeven aan den gouverneur van de provincie die zulks terstond mededeelt aan den hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement. Naar het verslag van dezen ambtenaar stelt de bestendige deputatie, bij besluit, de maatregelen vast die noodig geacht worden voor de openbare veiligheid, zij maakt een afschrift van dit besluit over aan den ontginning alsmede aan de eigenaars van den grond en aan die van de bedding in geval deze werd vervreemd.

Indien tot het verlaten eener ondergrondse groeve, ten gevolge van een ongeval of van een onvoorzien feit bij dringendheid beslist wordt, verwittigt de ontginning schriftelijk, zonder uitstel, den gouverneur der provincie. Aan deze ver-

wittiging wordt het in voorafgaand alinea bepaald gevolg gegeven.

Art. 10. — Op de voordracht van den hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement, heeft de bestendige deputatie altijd het recht de ontginning van een ondergrondse groeve aan nieuwe verplichtingen, die mochten noodig geacht woden, te onderwerpen, ten einde de openbare veiligheid en de veiligheid en de gezondheid van het personeel te verzekeren.

HOOFDSTUK II. — Over den verantwoordelijken persoon.

Art. 11. — De uitgevoerde werken, zoowel de onder- als bovengrondsche van elke in ontginning of voorbereiding zijnde groeve staan onder het gezag van den verantwoordelijken persoon.

Die persoon wordt door den ontginner van de groeve of door zijn gevolmachtigde, voorzien in artikel 3 van dit besluit, bij den hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement aangegeven.

Hij heeft voor opdracht te zorgen voor het naleven der wetten, verordennigen en besluiten waarvan de uitvoering tot de bevoegdheid van het mijnwezen behoort; hij schrijft alle maatregelen voor die noodig geacht worden in het belang van de veiligheid en gezondheid der werklieden, van de veiligheid der werken alsmede het behouden van de eigendommen en nuttige waters van den bovengrond en zorgt voor de uitvoering dier maatregelen.

Het schrijven waarbij de verantwoordelijke persoon wordt aangeduid, draagt voor aanvaarding de handteekening van dezen persoon.

De verantwoordelijke persoon mag zich laten bijstaan door een of meer onder zijn bevel geplaatste medewerkers, die voor de uitvoering van hun opdracht verantwoordelijk zijn.

HOOFDSTUK III. — Over het bijhouden der plannen.

Art. 12. — Een gecoteerd plan en doorsneden, opgemaakt op een behoorlijke schaal, worden bijgehouden en stellen de afmetingen der galerijen en uitgravingen vast, alsook hun

ligging ten opzichte van bepaalde punten van den bovengrond.

Het plan wordt opgemaakt in den vorm van een horizontale projectie, het bevat al de aanduidingen van datgene gevoegd werd bij de openingsverklaring, overeenkomstig bovvermeld artikel 3.

Al de aanduidingen betreffende de vroegere werken en den aard der grondlagen, waarvan de kennis nut oplevert in het belang van de veiligheid, worden eveneens op het plan of op de doorsneden aangestipt.

Art. 13. — Het plan wordt door den ingenieur van het mijnwezen ten laatste in den loop van het tweede jaar der ontginning geëviseerd.

Het wordt neergelegd ten zetel van de ontginning of in een door het mijnwezen aanvaard lokaal; het blijft er ter beschikking van den ingenieur van het mijnwezen die met het toezicht van de ontginning belast is.

Bij het verlaten van een groeve wordt een exemplaar van het plan, bestemd voor den hoofdingenieur van het mijnarrondissement die met de bewaring ervan belast is, gevoegd bij de door artikel 9 vereischte verklaring. Dit exemplaar is geteekend op linnen of op teekenpapier.

Art. 14. — Het plan wordt minstens een maal per jaar, in den loop van het eerste trimester, door een bevoegden meetkundige bijgewerkt. Deze zal de datums zijner metingen op de keerzijde van het plan op in een speciaal register aanduiden.

Zoo dit voorschrift niet wordt nageleefd, mag de bestendige deputatie van den provincieraad, op verslag van den hoofdingenieur-directeur van het mijnwezen, ambtshalve de uitvoering van die verplichting voorschrijven, op de kosten van den ontginner, onverminderd de bij artikel 63 vastgestelde straffen.

Art. 15. — Voor de ontginningen met groote uithollingen wordt een exemplaar van het plan afgegeven aan den hoofd-ingenieur-directeur van het mijnarrondissement. De bij artikel 14 voorziene bijwerking wordt jaarlijksch op dit exem-

plaar overgebracht, ten laatste in den loop van het eerste semester.

Art. 16. — Wat de ontginningen van plastische klei of van zand betreft, mag de bestendige deputatie, op voorstel van den hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement, vrijstelling verleen en voor het naleven der voorschriften van dit hoofdstuk.

HOOFDSTUK IV. — Over de toegangswegen en het verkeer van het personeel.

Art. 17. — Elke ondergrondse ontginning dient met den bovengrond in verbinding te staan door minstens twee uitgangen. Deze moeten gemakkelijk toegankelijk zijn, voorzien zijn van behoorlijke stutting en derwijze onderhouden dat geen gevaar voor instorting te vreezen is. Zij dienen ver genoeg van elkaar verwijderd opdat beide door eenzelfde instorting niet zouden beïnvloed worden.

Art. 18. — De openingen en de verschillende losvloeren der schachten en binnenschachten dienen voorzien van leuningen, hekken of valluiken, die derwijze ingericht zijn dat alle gevaar voor de werklieden wordt vermeden.

Deze beveiligingsmiddelen worden desnoods vermeerderd namelijk door het toedekken van de schachtopening, ten einde de veiligheid der personen te vrijwaren gedurende de schorsingen van het werk.

Art. 19. — In geval een schacht buiten dienst wordt gesteld, dient de ontginner daarvan onverwijld kennis te geven aan den hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement; na de verklaringen van den ontginner te hebben gehoord, schrijft deze de maatregelen voor, die dienen genomen ten behoeve van de veiligheid van personen en zaken. Het aanvullen van de voorgoed verlaten schachten is verplichtend.

Art. 20. — Het wegnemen van de betimmering der verlaten schachten is verboden, ten ware deze schachten gevuld worden naarmate de betimmering wordt verwijderd.

Art. 21. — De schachten en binnenschachten, die den tweeden uitgang uitmaken, dienen voorzien te zijn van ste-

vige en behoorlijk geplaatste ladders of elk ander gelijkwaardig toestel.

Art. 22. — Zoo het overbrengen van het personeel door middel van een kabel geschiedt, dienen de werklieden daaraan vastgemaakt met veiligheidsriemen, tenzij zij plaats mochten vinden in kooien, of toestellen die zoodanig ingericht zijn, dat het uitvallen verhinderd wordt.

De windassen, die dienen voor het overbrengen van het personeel zijn voorzien van een doeltreffende rem, die rechtstreeks op de as van den trommel werkt.

Gedurende het overbrengen van personen worden de windassen in werking gebracht door twee daartoe aangestelde personen.

Art. 23. — De schachten en binnenschachten, die dienen voor het personenvervoer, worden dagelijks nagezien door den verantwoordelijken persoon of zijn vertegenwoordiger. Hetzelfde geldt voor al de tuigen die dienen tot het vervoer van personen en, namelijk, voor de kabels van de windassen.

Onverminderd deze dagelijksche onderzoeken, worden die kabels en hunne verbindingen nagezien vóór hun ingebruikstelling en daarna minsten alle drie maanden door bevoegde personen die door den ontginner, en onder zijn verantwoordelijkheid worden aangesteld.

De hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement heeft het recht de nalatige of van twijfelachtige bevoegdheid bevonden kabelschouwers af te wijzen.

De persoon met de driemaandelijksche schouwingen belast, boekt in een speciaal register de bevindingen van zijn schouwingen. In dit register dient de ontginner of zijn vertegenwoordiger den datum aan te stippen van het in werking stellen van de kabels en hun verbindingen en laat er ook, in voorkomend geval, de verrichte herstellingen met hun datums in vermelden.

Art. 24. — Voor de toepassing der voorschriften van dit hoofdstuk worden de hellende toegangswegen met de schachten gelijk gesteld.

HOOFDSTUK V. — **Luchtversching, verlichting.**

A. Voorschriften toepasselijk op alle ondergrondse groeven.

Art. 25. — De verantwoordelijke persoon, waarvan spraak in artikel 11, zorgt ervoor dat de lucht op geen voor werklieden toegankelijke plaatsen bedorven zij. Hij mag de noodige vaststellingen door een helper laten verrichten.

Art. 26. — Wanneer het bestaan van ontvlambaar of verstikkend gas in een ondergrondse groeve wordt vastgesteld, worden de werklieden verplicht de groeve te verlaten totdat alle gevaar geweken zij.

Nochtans, mag de verantwoordelijke persoon leden van het personeel behouden, die noodig zijn om, onder zijn persoonlijke leiding of onder die van een door hem daartoe aangestelden plaatsvervanger maatregelen te treffen die geschikt zijn om, bij middel van een sterkere luchtversching, het verdunnen en het verwijderen van het schadelijk gas te verwezenlijken.

B. Voorschriften betreffende de ondergrondse groeven van plastische klei.

Art. 27. — In de ontginningen van plastische klei, andere dan die welke enkel bestaan uit schachten of fleschvormige putten en voor zooveel er in de bedding reeds vroegere ontginningen bestaan, moeten er zich, in bewaring, op den bovengrond een voldoende getal in goeden staat verkeerende veiligheidslampen bevinden ten einde toe te laten de plaatsen te onderzoeken waar het bestaan van ontvlambaar gas mocht mogelijk geacht worden.

De verantwoordelijke persoon is ertoe verplicht dergelijk onderzoek te doen, wanneer teekenen door hem ontdekt of hem bekend gemaakt worden, die de geschiktheid van zulk onderzoek bewijzen.

Hij mag dit onderzoek door een adjunct laten verrichten.

C. Speciale bepalingen voor de ontginningen waarin het bestaan van ontvlambare gas werd vastgesteld.

Art. 28. — Op alle voor de werklieden toegankelijke plaatsen wordt de lucht gezuiverd door middel van een voldoende stroom van verse lucht.

Art. 29. — Het gebruik van toestellen met vrije vlam is verboden.

Art. 30. — Het is verboden vuurslagen, stekjes of eenig ander voorwerp, bestemd om vuur te maken, op zich te dragen.

Art. 31. — Er wordt in de verlichting der ondergrondse werken voorzien door den ontginner, hetzij uitsluitend door middel van vlamveiligheidslampen, hetzij door middel van een zeker aantal van zulke lampen en, voor 't overige, door middel van elektrische handlampen.

Art. 32. — De verantwoordelijke persoon zorgt ervoor dat, in dit laatste geval een vlamveiligheidslamp afgegeven worde aan iederen werkmán, die in de nabijheid van een verdachte werkplaats werkzaam is.

Art. 33. — De vlamveiligheidslampen en de elektrische handlampen worden gekozen onder de modellen aangenomen bij ministerieel besluit voor het gebruik in de mijngashoudende mijnen.

Voor de vlamveiligheidslampen is de mantel niet verplichtend.

Art. 34. — De lampen dienen voorzien van een door den Minister goedgekeurde sluiting.

Art. 35. — Le lampen blijven in de inrichting bewaard. De verantwoordelijke persoon of zijn vertegenwoordiger zorgt ervoor dat de lampen overeenkomen met de aangenomen modellen; daarenboven is hij er ook toe verplicht ze dagelijks na te zien, ze te laten reinigen en in goeden staat te laten onderhouden.

Art. 36. — Op het oogenblik van het nederdalen, wordt de lamp, goed gesloten, aan den werkmán overhandigd. Van zodra de werkmán zijn lamp aangenomen heeft is hij er verantwoordelijk voor.

Art. 37. — In de ondergrondsche werken is het verboden de lampen te openen of op zich een werktuig te dragen dat dienen kan om ze te openen, en in 't algemeen, op welke wijze ook, den toestand eener lamp te veranderen zoodanig dat haar veiligheid in gevaar gebracht worde.

Art. 38. — Al de toegankelijke plaatsen worden dagelijks, vóór het nederdalen van het personeel door den verantwoordelijken persoon of zijn plaatsvervanger nagezien. Die persoon onderzoekt zorgvuldig, door middel van de veiligheids-lamp, of de lucht geen ontvlambare gassen bevat. Daarna neemt hij, indien er aanleiding toe bestaat, de voorzorgmaatregelen die voorzien zijn bij artikel 26.

HOOFDSTUK VI. — Gebruik van springstoffen.

Art. 39. — De springstoffen mogen in de ondergrondsche groeven en in hun aanhoorigheden slechts aangebracht worden door personen wier bevoegdheid gekend is en die alle noodige waarborgen geven van orde en goed gedrag.

De aanstelling van deze bediende wordt gedaan door den verantwoordelijken persoon, die de door hem noodig geachte speciale voorzorgsmaatregelen aanduidt.

De alzoo aangestelde personen dienen zich te gedragen naar deze aanduidingen alsmede naar de bepalingen van art. 318 en volgende van de algemeene verordening dd. 29 October 1894, betreffende de springstoffen.

Art. 40. — Bij hun vervoer in de ondergrondsche werken, dienen de brisante springstoffen en de slaghoedjes vervaardigd te worden in onderscheiden en zorgvuldig gesloten recipiënten. Voor de brisante springstoffen zijn deze recipiënten goed vervaardigde, slotvaste lederen patroontassen en voor de slaghoedjes zijn het sterke insgelijk slotvaste doozen of bussen.

Art. 41. — Het is verboden in de ondergrondsche werken dynamiet of gelijkaardige mengsels te brengen die bevrozen of niet in volstrekt goeden staat van behoud zijn.

De te benutten electrische slaghoedjes dienen, vooraleer te worden geleverd, beproefd door middel van den ohmmeter en ingedeeld naar den electrischen weerstand der ontstekers. Deze slaghoedjes worde nijn pakken geleverd. Ieder pak mag

slechts ontstekers van denzelfden weerstand bevatten. Deze weerstand wordt op den omslag van het pak aangeduid.

De ontginners die het schietsysteem toepassen waarbij verscheiden mijnen reeksgewijze verbonden zijn, dienen periodisch te onderzoeken of de door der vervaardigers van slaghoedjes aangeduide weerstand juist is.

Deze navorschingen dienen gedaan met tusschenpoozen van ten hoogsten drie maanden alsook op ieder verzoek van den ingenieur van het mijnwezen.

Art. 42. — Op iedere werkplaats mag men slechts de hoeveelheid springstof en het aantal slaghoedjes aanbrengen dat noodig geacht wordt voor den duur van de arbeidsploeg.

Art. 43. — De springstof, die niet gebruikt werd gedurende het werk, dient daarna terug boven gebracht.

Art. 44. — Tot op het oogenblik van hun gebruik blijven het buskruit of andere langzaam werkende springstoffen, de lonten, de slaghoedjes en de brisante springstoffen bewaard op een veilige plaats, die door den bij artikel 11 bepaalden verantwoordelijken persoon wordt aangeduid.

De brisante springstoffen (dynamiet, en moelijk ontvlambare springstoffen) worden, met uitsluiting van alle andere stoffen, in een slotvasten koffer geborgen.

De slaghoedjes worden in een specialen slotvasten houten koffer geborgen.

Art. 45. — De patronen mogen slechts in de boorgaten aangebracht worden wanneer deze naar behooren zijn gereinigd. Het laden en aanvullen geschiedt slechts door middel van laadstokken die niet uit metaal zijn vervaardigd, daarbij het schokken en ruwdrukken vermijdende. Voor het aanvullen van boorgaten mag men slechts stoffen gebruiken die door vrijving geen vonken doen ontstaan.

De slaghoedjes dienen aan den top der lading geplaatst, in de laatst ingeschoven patroon, bij voorkeur naar den kant van de monding van het boorgat.

Art. 46. — Het is verboden boorgaten of deelen van boorgaten, die na de ontploffing mochten overblijven, te verdiepen of te reinigen.

Art. 47. — In geval de ontploffing door middel van electrischen stroom teweeggebracht wordt :

1° In geval een draagbaar ontploffingstoestel wordt benut, mag de schietmeester zich slechts van dit toestel ontdoen wanneer hij het voor anderen onbruikbaar gemaakt heeft en na de schietdraden ervan losgemaakt te hebben. De schietmeester maakt persoonlijk de schietdraden vast aan de slaghoedjes en verlaat het laatst de werkplaats waar de af te schieten mijn zich bevindt.

Bij het verrichten eener electrische proef op in plaats zijnde kabels, moet het intploffingstoestel de plaats van het slaghoedje innemen;

2° Bij vaste inrichtingen met uitschakelaar, dient deze zoo geplaatst dat hij alleen door den schietmeester kan in werking gesteld worden.

Deze inrichtingen dienen daarbij te voldoen aan de bepalingen die voor het gebruik van electriciteit in de ondergrondse werken zijn voorgeschreven bij ministerieelen omzendbrief dd. 30 September 1919, krachtens het koninklijk besluit dd. 15 September 1919, betreffende het gebruik van electriciteit alsook aan de voorschriften van het koninklijk besluit dd. 28 December 1931, houdende algemeene verordening op de electrische inrichtingen.

Art. 48. — Het is verboden te gelijker tijd op eenzelfde werkplaats mijnen te laden, die achtereenvolgens dienen afgeschoten, ten ware het aansteken der lonten geschiede voor al de mijnen vóór het ontploffen van welke ook onder haar.

Art. 49. — Geen mijn mag afgeschoten worden zonder dat de schietmeesters zich ervan vergewist hebben, dat de werklieden zich in veiligheid hebben gesteld en dat de verscheiden wegen, die tot de mijn toegang geven, wel bewaakt zijn.

Na het afschieten eener mijn, moet de schietmeester of een door hem ten deze aangestelde werkman de eerste op de werkplaats terugkeeren om zich ervan te vergewissen dat geen oorzaak van gevaar bestaat.

Art. 50. — Het is streng verboden het aanvulsel eener mijn, hetzij ook gedeeltelijk, te ontruimen zelfs in geval geen poging gedaan werd om de mijn te laten ontploffen.

Zoo dergelijke poging werd gedaan en de mijn niet is afgegaan, dient de schietmeester daarvan onmiddellijk kennis te geven aan den verantwoordelijken persoon of aan den door dezen daartoe aangestelde.

Die personen dienen erover te waken dat volgende voorzorgsmaatregelen streng worden toegepast :

1° De plaats waar de mijn zich bevindt wordt versperd vanaf het oogenblik dat deze wordt aangestoken :

a) Gedurende twee uren in geval van ontsteking met een lont;

b) Gedurende een halve uur in geval van electrische ontsteking;

2° Na dit tijdverloop wordt het toegangsverbod opgeheven voorwat betreft het personeel dat belast is met het regelen en uitvoeren der werken die noodig zijn om het ontploffen der mijn te verwekken;

3° De gaten die moeten geboord worden in de nabijheid van een niet ontplofte mijn worden derwijze aangelegd dat er tenminste 20 centimeters afstand blijve tusschen de niet ontplofte lading en de nieuwe boorgaten;

4° Na he afschieten der mijnen in de nabijheid van de niet ontplofte mijn, worden de opruimingswerken met voorzichtigheid uitgevoerd, zonder ijzeren gereedschap, in de tegenwoordigheid van den opziener; de patronen of stukken van patronen en de slaghoedjes die niet zouden ontploft zijn worden door een schietmeester verzameld, die ze in het magazijn weer laat opnemen. Deze teruggevonden slaghoedjes mogen niet meer gebruikt worden.

Art. 51. — In de groeven waar het bestaan van ontvlambaar gas werd vastgesteld, mogen slechts springstoffen worden gebruikt die als S G P erkend zijn bij ministerieele besluiten en zonder de maximumlading in die besluiten vastgesteld te overtreffen. Er mag slechts overgegaan worden tot het laden en het afschieten der mijnen nadat de schietmeester heeft vastgesteld, door het nazien der vlam van de veiligheidslamp, dat het boorgat geen ontvlambaar gas afvoert;

dat dergelijk gas niet bestaat in de omgeving ervan tot op tenminste 15 meter afstand en dat er geen kloven bestaan die ontvlambaar gas leveren hetwelk tot aan de mijn zou kunnen komen.

HOOFDSTUK VII.

Gebruik van mechanische werktuigen.

Art. 52. — Wanneer werktuigen geplaatst zijn in speciale galerijen of uithollingen, is de toegang tot deze galerijen of uithollingen ontzegd aan de personen die er voor dienstnoodwendigheden niet zijn geroepen.

In alle geval, dienen de kuilen van de jachtwielen en schijven alsmede de in beweging zijnde deelen van de werktuigen omgeven te zijn van leuning met stootplinten of van beveiligingsschuttingen die ertoe geschikt zijn het personeel zooveel mogelijk te vrijwaren tegen ongelukken.

Art. 53. — De door de omstandigheden aangewezen voorzorgsmaatregelen dienen genomen ten opzichte van de in werking zijnde drijfwerken alsmede van vooruitspringende en beweegbare deelen van mechanismes wanneer zij tot ongevallen mochten aanleiding geven.

HOOFDSTUK VIII. — Maatregelen tegen waterdoorbraken.

Art. 54. — De bij artikel 11 aangeduide persoon neemt de maatregelen die mochten noodig bevonden worden om de groeve te bevrijden van een waterdoorbraak. Te dien einde schrijft hij namelijk boringen voor en oefent toezicht uit over hun uitvoering.

Art. 55. — In de ontginningen van plastische klei is het verboden zelfs wanneer de in bovenvermeld artikel aangeduide voorzorgsmaatregelen werden genomen, werken uit te oefenen onder poelen of in de nabijheid ervan tenzij daartoe toelating werd verleend door den hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement, die de na te leven voorwaarden vaststelt.

HOOFDSTUK IX. — Maatregelen te nemen bij ongevallen.

Art. 56. — Wanneer een erg ongeval ter kennis gebracht wordt van den ingenieur van het mijnwezen, begeeft hij zich, zoo hij het nuttig acht, ter plaatse om er de oorzaken van op te sporen en er proces-verbaal van op te maken.

Dienen als erge ongevallen aangezien deze die als dusdanig worden bepaald bij koninklijk besluit dd. 20 December 1904, waarbij het aangeven van ongevallen wordt geregeld, inzonderheid, deze die den dood hebben veroorzaakt of die van aard zijn, 't zij den dood, 't zij een blijvende totale of gedeeltelijke onbekwaanheid voor gevolg te hebben en bovendien de stoffelijke ongevallen die de veiligheid der werken of der bovengrondsche eigendommen in gevaar mochten brengen zooals belangrijke instortingen, waterdoorbraken, ontstaan van ontvlambaar of verstikkend gas, springen van electrische kabels, breken van kabels dienende voor het vervoer van het personeel.

Die ongevallen dienen onverwijld door den ontginner bekend gemaakt aan den hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement.

Deze mag, zooals in geval van onmiddellijk gevaar, opeischingen doen van werktuigen, paarden en manschappen, en de noodige bevelen geven voor de redding der werklieden. De reddingswerken of de werken noodig tot het voorkomen van nieuwe gevaren worden uitgevoerd door de zorgen van het bestuur der groeve mits de goedkeuring en onder het toezicht van den hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement. In geval van meningsverschil over de te nemen maatregelen is het advies van dezen laatste beslissend.

Art. 57. — De ontginners en directeurs der mijnen of ondergrondsche groeven, gelegen in de nabijheid van de ondergrondsche groeven waar een ongeval mocht overkomen zijn, dienen al de hulpmiddelen te verschaffen waarover zij mochten beschikken, 't zij in manschappen, 't zij even op welke andere wijze, met dien verstande dat zij in voorkomend geval, hun rechten mogen laten gelden, tegen wien het naar rechten behoort, tot het bekomen eener vergoeding.

Art. 58. — Wanneer de hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement vastgesteld heeft dat het onmogelijk is de plaats te geraken waar zich de lichamen bevinden van de op de werken omgekomen werklieden, geeft hij daarvan kennis aan den burgemeester, die daaromtrent proces-verbaal opmaakt en het aan den procureur des Konings overmaakt, op wiens toedoen en mits de toestemming van de rechtbank deze acte in het register van de burgerlijken stand wordt ingelascht.

Art. 59. — De uitgaven, die vereischt worden door het verleenen van onmiddellijke hulp aan gekwetsten of door verdrinking of verstikking omgekomen werklieden en de herstellingswerken, vallen ten laste van de ontginners.

Art. 60. — De ingenieurs van het mijnwezen sturen zoo haast mogelijk aan den procureur des Konings de processen-verbaal, die zij ter gelegenheid van ongevallen opmaken.

HOOFDSTUK X. — Algemeene bepalingen.

Art. 61. — De ontginners van ondergrondse groeven dienen aan de ingenieurs van het mijnwezen al de middelen te verschaffen om de werken te bezichtigen en, inzonderheid, om toegang te vinden tot al de plaatsen waar een speciaal toezicht mocht noodig zijn.

Op aanvraag van deze ambtenaren leggen zij de plannen en doorsneden voor, waarvan spraak in artikel 12, en, in voorkomend geval, het register vermeld in artikel 14.

Zij dienen hun alle inlichtingen te geven over den toestand en de leiding der werken; bij de ondergrondse bezichtigingen dienen zij ze te laten vergezellen door den verantwoordelijken persoon waarvan spraak in artikel 11 of door aangestelden waarvan de medewerking mocht worden vereischt voor het verschaffen van de tot de uitvoering van hun ambt noodig zijnde inlichtingen.

Art. — 62. — Ieder ontginner dient een register te houden alleenlijk bestemd om de opmerkingen en raadgevingen van de ingenieurs van het mijnwezen erin aan te stippen.

Art. 63. — De inbreuken op de bovenstaande politieverordeningen, zelfs wanneer zij niet gevolgd waren van ongelukken, zullen vervolgd en gevonnist worden overeenkomstig artikelen 130 en 131 der bij koninklijk besluit dd. 15 September 1919 samengeordende wetten op de mijnen, groeven en graverijen.

Art. 64. — Het koninklijk besluit dd. 29 Februari 1852 wordt ingetrokken.

Art. 65. — Afwijkingen van de bepalingen van deze verordening mogen worden verleend door den hoofdingenieur-directeur van het mijnwezen.

De verleende afwijkingen mogen te allen tijde worden ingetrokken.

Art. 66. — De Minister van Economische Zaken doet uitspraak over de beroepen waartoe de door de hoofdingenieurs-directeurs van het mijnwezen of door de bestendige deputatiën genomen beslissingen, bij toepassing der bepalingen van dit reglement, zouden aanleiding geven.

Art. 67. — Onze Minister van Economische Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit. Dat zal vigeeren zes maanden na de afkondiging ervan in het Staatsblad.

Gegeven te Brussel, den 2ⁿ April 1935.

LEOPOLD.

Van Koningswege :

De Minister van Economische Zaken,

Ph. VAN ISACKER.

ALGEMEENE DIRECTIE VAN HET MIJNWEZEN

Brussel, den 16ⁿ April 1935:

17 B/117.

Heer hoofdingenieur,

Het koninklijk besluit dd. 2 April 1935, betreffende de politie en het toezicht op de ondergrondse groeven, heeft een leemte aangevuld welke bestond in de reglementering van dezen belangrijken tak der delfstoffennijverheid, die voor gevolg had in menige gevallen de pogingen stop te zetten der ambtenaren die belast zijn met het toezicht der ondernemingen waarop dit nieuw reglement toepasselijk is.

In de Voordracht aan den Koning, die deze reglementering moet verrechtvaardigen en uitleggen, zult U richtlijnen vinden voor hare toepassing.

Il vestig in het bijzonder uwe aandacht op de bepaling van artikel 5 waarbij wordt vastgesteld dat de hoofdingenieur-directeur van het mijnarrondissement, ter gelegenheid van de verklaring van het openen eener ondergrondse groeve, zal overgaan tot de raadpleging van de andere administratieve diensten, die de zaak gebeurlijk mocht aanbelangen. Het werd niet noodig gevonden deze verschillende administratieve diensten in het koninklijk besluit op te sommen. U zult, in elk afzonderlijk geval, te oordeelen hebben welke de administratieve diensten zijn waarvan de adviezen dienen ingewonnen om reden dat het ontginnen gevolgen zou kunnen hebben in het gebied dat onder hun bevoegdheid staat.

Onder de gebeurlijk te raadplegen administratieve diensten kunnen desgevallend voorkomen: De Directie van een aanpalend mijnarrondissement, de Dienst van de Openbare Volksgezondheid, de Gemeentebesturen, de Diensten van Bruggen en Wegen, de Diensten der Provinciale en Gemeentelijke Wegen, enz.

Er valt op te merken dat de Dienst van Waters, die van Rivieren en Vaarten, evenals die der Spoorwegen bij deze zaak het grootste belang hebben.

Wat de ondergrondse groeven betreft, waarvan de ontginningen zich moeten uitstrekken tot binnen de erfdienstbaarheidstrook van 20 meter breedte, die langs den vrijen rand der spoorwegen voorbehouden wordt, zult gij U te schikken hebben naar de bepalingen van het koninklijk besluit dd. 1 September 1897, houdende algemeene vergunningbepalingen voor het openen en het ontginnen van groeven, enz. in de nabijheid van de spoorwegen.

Krachtens de bepalingen van dit koninklijk besluit, wordt de vergunning tot het openen of het ontginnen van een ondergrondse groeve in deze erfdienstbaarheidstrook verleend door den Heer Minister van Verkeerswezen of door zijn gemachtigde (at. 1), na raadpleging van het Mijnwezen, wat betreft de speciaal op te leggen verplichtingen (art. 3), waarvan het naleven onder het toezicht staat van de Ingenieurs van het Mijnwezen (art. 3).

Er valt ook op te merken dat alle inbreuk op de aldus voorgeschreven vereischten bestraft wordt overeenkomstig artikel 7 van de wet dd. 25 Juli 1891, op de politie der spoorwegen (art. 9).

Gefieve verder, bij de toepassing van artikel 1 en 12, de volgende richtlijnen in acht te nemen: Artikel één van het politiereglement over de ondergrondse groeven is toepasselijk op de groeven waarvan de ontginning geschiedt door middel van putten of ondergrondse uitgravingen.

In zekere gevallen kunnen de ontginningen die gedaan worden door middel van putten, zich voordoen onder den schijn van openluchtgroeven; in andere gevallen dragen zij eerder het kenmerken van ondergrondse ontginningen.

Eene juiste begrenzing van deze twee soorten van ontginningen is bijna niet mogelijk en elke getroffen regel om ze vast te stellen moet noodzakkelijk min of meer willekeurig schijnen. Niettemin, daar het behoort dat een zelfde regel gevolgd worde in geheel het land, heb ik besloten dat dienen aangezien als openluchtgroeven, de cylinder- of fleschvormige putten waarvan de diepte geen twintig meters overtreft.

In artikel 12 van bedoeld reglement is vastgesteld dat het plan en de doorsneden opgemaakt worden op een behoorlijke schaal.

Het werd raadzaam geacht aan de meening van den Hoofdingenieur-Directeur van het Mijnnarrondissement over te laten welke schaal in elk bijzonder geval dient geeischt, rekening houdende met de soort van ontginning en de bijzonderheden der buurt.

Nochtans mag in geen geval de te gebruiken schaal kleiner zijn dan 2 millimeter per meter.

De Minister,
Ph. VAN ISACKER.

Afschrift overgemaakt aan de HH. Gouverneurs der Provinciën.

De Directeur Generaal van het Mijnwezen,
G. RAVEN.

MINISTERIE VAN ARBEID EN SOCIALE VOORZORG

10 April 1935. — Koninklijk besluit. — Openluchtgroeven.
— Arbeidsduur.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de wet van 14 Juni 1921 tot invoering van den achturedag en de acht-en-veertigurenweek:

Herzien het koninklijk besluit, dd. 26 Juni 1923, waarbij, krachtens artikel 5 van boven bedoelde wet, een bijzondere werkregeling wordt ingesteld in de bouwnijverheid en de openbare werken en, inzonderheid artikel één van gezegd besluit, dat luidt als volgt :

« Artikel één. De duur van den werkelijken arbeid van het in bouwbedrijven, in openbare werken, alsmede in openluchtgroeven werkzaam personeel mag de bij artikel 2 der wet van 14 Juni 1921 gestelde grenzen overschrijden, onder de dubbele voorwaarde dat, noch het maximum van tien uur per dag, noch het gemiddelde van acht uur per dag, berekend over een tijdruimte van één jaar, loopende van 1 November tot 31 October, worden te boven gegaan.

» Inwinning van verloren arbeidsuren mag niet bij voorbaat geschieden » ;

Herzien de vroeger uitgebrachte adviezen van :

1° De afgevaardigden der bijzonderste vereenigingen der betrokken bedrijfshoofden en arbeiders ;

2° De bevoegde afdeelingen van den raad van arbeid en nijverheid ;

3° Den hoogen gezondheidsraad ;

4° Den hoogen raad van arbeid ;

5° Den hoogen raad voor handel en nijverheid ;